

καί νύ κε δὴ πάντα ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ἤϋσεν φωνῆ, κατὰ ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα.
ἴσχεσθε πτολέμου, Ἴθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
ὥς κεν ἀναιμωτί γε διακρινθῆτε τάχιστα.

Od 24 529-33

λεῖψις δ' ἀνθρώπων ἔσται κατὰ κόσμον ἅπαντα,
ὥς, ἴχνος εἰ κατίδη τις ἐπὶ χθονί, θαυμάσειεν,
ἀνθρώπου.

Sib Or 2 25-7

κεῖ μὴ γαῖα πέλωρος ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
τὸν θρόνον εἶχε μακρὴν, οὐχ ἦν ἴσον ἀνδράσι φέγγος,
ἀλλ' ἀγοραζόμενον χρυσῶ πλουτοῦσιν ὑπῆρχεν
καὶ πτωχοῖς αἰῶν' ἕτερον θεὸς ἠτοίμαζεν.

Sib. Or 8 34-6